

Bijbelstudie Centrum

Speciale studie over "De **TABERNAKEL**" verdeeld over 19 avonden

ZEVENDE AVOND (deel 7-19)

Geachte lezer,

Het verheugd ons, u deze speciale studie te mogen aanbieden. Het is onze hartenwens, dat u door deze speciale studie wordt gezegend. Wanneer de Zoon Gods zegt: "**Ik ben de deur; als iemand door Mij binnenkomt, zal hij behouden worden**" (Joh. 10:9), dan kunnen wij vandaag met grote stelligheid zeggen: Wij staan voor het sluiten van de deur, want de wederkomst van Jezus Christus staat te gebeuren en daarmee loopt de genadetijd af. Daarom hebben wij van Godswege de opdracht, u deze Bijbelse boodschap door te geven. Probeer u alstublieft, om het zonder vooringenomenheid te lezen.

Vragen, die er bij het lezen van deze speciale studie zouden kunnen rijzen, willen wij, voor zover dit mogelijk is, beantwoorden. Wilt u over de inhoud van deze speciale studie of over het Woord van God in het algemeen praten, dan is daar ook een mogelijkheid voor.

Verder hopen wij van ganser harte, dat alvorens u deze speciale studie gaat bestuderen, u uw God en Vader vraagt om geopende oren en vooral om een geopend hart. Opdat de Heilige Geest zelve u inzicht zal geven en u zal doordringen van de boodschap, die God in deze speciale studie tot u zegt. God wil openbaren, hetgeen Hij tot redding van de mensen gesteld heeft. Alleen met het verstand en met rede is deze speciale studie niet te verstaan. Vertrouw aan Hem uw inzicht toe en u zult van licht tot licht gaan en steeds meer vinden tot troost en sterkte.

Met hartelijke Zegenwensen

het Bijbelstudie Centrum

2 Petrus 1:19

2 Tim. 4:2-4. "verkondig het woord, dring erop aan, gelegen of ongelegen, wederleg, bestraf en bemoedig met alle lankmoedigheid en onderrichting. Want er komt een tijd, dat (de mensen) de gezonde leer niet (meer) zullen verdragen, maar omdat hun gehoor verwend is, naar hun eigen begeerte zich (tal van) leraars zullen bijeenhalen, dat zij hun oor van de waarheid zullen afkeren en zich naar de verdichtsels keren".

Wij lezen allereerst in **1 Tess. 4-3**. *“Want dit wil God: uw heiliging, dat gij u onthoudt van de hoererij”*.

En ook in vers 7-8. *“Want God heeft ons niet geroepen tot onreinheid, maar in heiliging. Daarom, wie dit verwerpt, verwerpt niet een mens, maar God, die u immers ook zijn heilige Geest geeft”*.

En in **Hebr. 12:14** lezen wij: *“Jaagt naar vrede met allen en naar de heiliging, zonder welke niemand de Here zal zien”*.

Wij zien dus, dat God onze heiligmaking wil. God wil, dat wij dat Heiligdom ingaan en daar heeft Hij ons iets wonderbaars bereid, een heerlijkheid! Ziet u maar!

In de Voorhof is alles koper. In het Heiligdom is alles goud. De Kandelaar, de Tafel, het Reuk-offeraltaar, de wanden, de pilaren, het is alles goud! En goud is immers in de Schrift het beeld van de heerlijkheid Gods. Daarom is ook het hemelse Jeruzalem, de stad van onze grote en heerlijke God, waar God Zelf woont en Zijn Troon heeft, van zuiver goud. Het is daar alles louter en vol van Zijn heerlijkheid.

En tot die heerlijkheid heeft Hij ons ook geroepen, gelijk het staat in **1 Petrus 5:10**. *“Doch de God van alle genade, die u in Christus Christus geroepen heeft tot zijn eeuwige heerlijkheid, Hij zal u, na een korte tijd van lijden, volmaken, bevestigen, sterken en grondvesten”*.

Daar is een wonderbaar leven, daar is overvloedleven. Jezus heeft gezegd in **Joh. 10:11**. *“Ik ben de goede herder. De goede herder zet zijn leven in voor zijn schapen”*. In de Voorhof geeft Jezus de zondaar, die eens dood was in de zonde en misdaden, reeds het Leven en dat is alles uit genade en door het geloof in Hem.

Maar in het Heiligdom, daar schenkt Hij overvloed: o.a. een wonderbaar Licht, Goddelijk Licht, een heerlijke Tafel, voorzien van spijs en drank, waar het kind van God door gevoed en verzadigd kan worden, zodat hij ook kan groeien en opwassen en zo vol mag worden van Hem.

Maar wie zal dat Heiligdom in kunnen gaan, want in dat Heiligdom woont God, het is het huis van God. Wel is de Troon van God in het Heiligste, het laatste afgescheiden gedeelte, maar de tent als geheel is toch Zijn huis, waarin Hij tabernakelt. En degenen, die in het Heiligdom zijn, leven en wonen onder één dak met God. Zij zijn werkelijk huisgenoten geworden van de levende God.

Maar wie kan een huisgenoot zijn van de levende God? Wij zijn van onszelf onrein, onbekwaam en onheilig, maar dank God, dat Hij ons in Jezus een toegang gegeven heeft. Het Schriftwoord zegt het immers in **Psalms 24:3**. *“Wie mag de berg des Heren beklimmen, wie mag staan in zijn heilige stede”?*

Van onszelf zijn wij daartoe niet bekwaam en waardig, maar God heeft het ons in Jezus gegeven. Hij, die ons gerechtvaardigd en verzoend heeft door Zijn eigen bloed, heeft ons gereinigd; want voordat wij binnengaan, moeten wij bij het koperen Wasvat geweest zijn en ons door Hem hebben laten reinigen.

Wij hebben reeds gezegd, dat er een Deur is, die toegang geeft naar het Heiligdom en die Deur is Jezus. Daarom lezen wij reeds in **Ex. 26:36-37**, dat de Deur bestaat uit een gordijn. *“Ook zult gij een gordijn voor de ingang der tent maken van blauwpurper, roodpurper, scharlaken en getweerd fijn linen: veelkleurig weefwerk. Gij zult voor het gordijn vijf pilaren van acaciahout maken en ze met goud overtrekken, van gouden haken voorzien, en gij zult daarvoor vijf koperen voetstukken gieten”*.

En wij lezen ook reeds over de Poort, die toegang geeft tot de Voorhof in **Ex. 27:16** precies dezelfde beschrijving van de Poort, wat dat materiaal en die kleuren betekenen.

De Poort vertelt ons van Jezus, die hier naar de aarde in vernedering gekomen is als mens, om de zondaar weer tot God te brengen. Hij, die gekomen is in de vernedering, is dezelfde, die ons ook heilig maakt. Er is dan ook een onderscheid tussen de Poort en de Deur.

De Poort was breed en wijd, zodat een Jood met al zijn gezinsleden tegelijk kon binnengaan. Hier is in beeld gebracht het *“want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder, die in Hem gelooft, niet verloren gaat”*. (**Joh.3:16**).

Ook vinden wij hier terug, wat Petrus, vol van de Heilige Geest op de Pinksterdag verkondigt, als hij zegt in **Hand. 2:38**. *“En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes*

ontvangen”.

Het hele gezin kan tegelijk binnenkomen, behouden worden, zoals wij dat ook terug vinden in de heerlijke geschiedenis van de stokbewaarder in **Hand. 16:30-31**. Als deze Romeinse cipier de machtige hand Gods ziet, komt de vreze Gods over hem en roept hij in zijn benauwdheid uit: **“En hij leidde hen naar buiten en zeide: Heren, wat moet ik doen om behouden te worden? En zij zeiden: Stel uw vertrouwen op de Here Jezus en gij zult behouden worden, gij en uw huis”**. En die stokbewaarder ging met heel zijn huis tegelijk naar binnen.

Maar de Deur van het Heiligdom is veel smaller in verhouding tot de totale breedte, al heeft de Deur vijf pilaren. Maar het liet net zoveel doorgang vrij, dat men slechts één voor één naar binnen kon gaan. Ja, de weg wordt steeds smaller! Vele gaan wel in tot de rechtvaardigmaking, maar de doorgang tot de heiligmaking is nauwer, en de Heer roept u daar heel persoonlijk toe. U moet niet wachten tot uw huisgezin, uw man, uw vrouw, u kan volgen. De Heer zegt: **“Volgt gij Mij”**.

Juist als wij de Heer volgen, dan worden vaak de anderen jaloers en zullen ook komen. Dus niet wachten, en nog een beetje met hen mee blijven doen. Dat is op twee gedachten hinken. Maar God wil uw heiligmaking, en daarin ligt juist de kracht, want dan kunnen wij pas werkelijk een zegendrager worden, en worden wij ook vruchtbaar. U weet wel, dat de priester steeds bij het koperen Wasvat moest komen, alvorens het Heiligdom in te gaan, om vruchtbaar te kunnen dienen.

Maar er is ook nog een ander onderscheid. De Poort was niet alleen wijd, maar ook laag. En ook dit laat ons Jezus zien in Zijn vernedering, zoals **Jes. 53:2** het zegt: **“Want als een loot schoot hij op voor zijn aangezicht, en als een wortel uit dorre aarde; hij had gestalte noch luister, dat wij hem zouden hebben aangezien, noch gedaante, dat wij hem zouden hebben begeerd”**.

En in **Fil. 2:6-9** staat: **“die, in de gestalte Gods zijnde, het Gode gelijk zijn niet als een roof heeft geacht, maar Zichzelf ontledigd heeft, en de gestalte van een dienstknecht heeft aangenomen, en aan de mensen gelijk geworden is. En in zijn uiterlijk als een mens bevonden, heeft Hij Zich vernederd en is gehoorzaam geworden tot de dood, ja, tot de dood des kruises. Daarom heeft God Hem ook uitermate verhoogd en Hem de naam boven alle naam geschonken”**.

En door die vernederde Jezus hebben wij nu de toegang gekregen als zondaars, om verzoend te worden met de Vader.

De Deur echter naar het Heiligdom is hoog. Dat spreekt al voor zichzelf. Het is wel dezelfde Jezus, die ons rechtvaardigt en dezelfde, die ons heilig maakt, maar hier gaat het om de verhoogde en de verheerlijkte Jezus.

Door de vernederde Jezus krijgt de zondaar weer toegang en mag hij knielen bij het kruis en is hij gerechtvaardigd, en daardoor een kind van God geworden, een gelovige in Jezus en aan die gelovigen, de Gemeente, heeft God de Vader de verhoogde en verheerlijkte Heer gegeven, maar niet aan de wereld. Aan de wereld heeft God de vernederde Jezus gegeven, maar de verhoogde en verheerlijkte Jezus heeft hij aan Zijn kinderen gegeven. Verstaat u dat?

Ef. 1:20-23 zegt: **“die Hij heeft gewrocht in Christus, door Hem uit de doden op te wekken en Hem te zetten aan zijn rechterhand in de hemelse gewesten, boven alle overheid en macht en kracht en heerschappij en alle naam, die genoemd wordt niet alleen in deze, maar ook in de toekomstige eeuw. En Hij heeft alles onder zijn voeten gesteld en Hem als hoofd boven al wat is, gegeven aan de gemeente, die zijn lichaam is, vervuld met Hem, die alles in allen volmaakt”**.

Door de verhoogde en verheerlijkte Jezus wordt het kind van God volmaakt gemaakt. Daarom zien wij hier ook in de Deur duidelijk, dat het de verhoogde Jezus is, door Wie wij de toegang hebben tot het Heiligdom. Dat komt ook nog op een andere wijze tot uiting.

Over de Tabernakel lagen tentkleden. Eén van deze kleden was wit en er was iets bijzonders met de afmeting: het moest een baan breder zijn dan de andere kleden en twee el langer.

Dat kunt u vinden in **Ex. 26:7-9**. **“Ook zult gij tentkleden van geitewool maken tot een tent over de tabernakel, elf tentkleden zult gij maken. De lengte van elk tentkleed zal dertig el zijn en de breedte van elk tentkleed vier el: eenzelfde maat voor de elf tentkleden. Gij zult vijf van de tentkleden afzonderlijk verbinden en zes van de tentkleden afzonderlijk, en gij zult het zesde tentkleed dubbel leggen, aan de voorkant van de tent”**.

Het bestond uit elf delen, terwijl de andere kleden uit tien delen bestonden. Het had dus één baan meer en deze baan was dubbel. En dan zegt de Heer in **vers 9**, want met die extra baan had de Heer een bepaalde bedoeling: ***“Gij zult vijf van de tentkleden afzonderlijk verbinden en zes van de tentkleden afzonderlijk, en gij zult het zesde tentkleed dubbel leggen, aan de voorkant van de tent”***.

Wat gebeurde dus daardoor? Het witte kleed trad aan de voorkant naar buiten, en vormde als het ware een soort luifel boven de Deur, en dat was ook de bedoeling. Degenen, die door de deur het Heiligdom binnengingen, moesten zodoende ook onder die luifel door. En die luifel, gevormd door dat witte kleed, geeft ons het beeld van de opgestane Jezus, die als Overwinnaar leeft.

En nu is het Gods bedoeling, dat degenen, die het Heiligdom ingaan, steeds die luifel zien, met andere woorden, dat zij steeds zullen zien op de verhoogde en verheerlijkte Jezus. Daar gaat het om. Paulus zegt dit in **2 Tim. 2:8**. Paulus wil daarmee aan Timoteüs zeggen: ***“wil jij je dienst werkelijk kunnen verrichten, dan moet je in het Heiligdom verkeren en voortdurend je ogen gericht houden op Hem, die leeft”***.

In **Hebr. 12:1b-2** vinden wij het zo uitgedrukt: ***“afleggen alle last en de zonde, die ons zo licht in de weg staat, en met volharding de wedloop lopen, die vóór ons ligt. Laat ons oog daarbij (alleen) gericht zijn op Jezus, de leidman en voleinder des geloofs, die, om de vreugde, welke vóór Hem lag, het kruis op Zich genomen heeft, de schande niet achtende, en gezeten is ter rechterzijde van de troon Gods”***.

En nog heerlijker wordt het uitgedrukt in **Hebr. 2:9**. ***“maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond”***.

Wij zien Jezus ***“met heerlijkheid en eer gekroond”***. Dat was niet een zien met het oog lichamelijk, maar geestelijk, in het geloof. Daar komt het op aan. Willen wij het Heiligdom ingaan, dan moet ons oog daarbij gericht zijn op de verheerlijkte Jezus, die ons de toegang daartoe geeft. Dit is van groot belang, want daarom is ook hier een onderscheid.

De zondaar, die in het geloof tot de vernederde Jezus komt, Die voor Hem aan het kruis van Golgotha stierf, wordt daardoor gereinigd en gerechtvaardigd.

De verheerlijkte Jezus, die nu het gerechtvaardigde kind van God wil heiligen, heeft de Heilige Geest uitgestort. Dit is dus het grote verschil.

De vernederde Jezus gaf Zijn bloed, maar de verhoogde Jezus heeft de Geest uitgestort, opdat de gerechtvaardigde vervuld zou worden met de Heilige Geest en gedoopt zou worden tot dat éne Lichaam, om door de kracht van de Geest te kunnen verkeren in het Heiligdom.

1 Cor. 12:13. ***“want door één Geest zijn wij allen tot één lichaam gedoopt, hetzij Joden, hetzij Grieken, hetzij slaven, hetzij vrijen, en allen zijn wij met één Geest gedrenkt”***.

Want in dat Heiligdom kunnen wij niet met onze natuurlijke, maar alleen met onze geestelijke zintuigen onderscheiden. Het Heiligdom is in de Hemelse Gewesten en daar kunnen wij alleen verkeren in de Geest.

Al de grote zegeningen, die ons hier gegeven zijn, zijn door de Heilige Geest ons gegeven. Dat ziet ons natuurlijke oog niet en ons natuurlijk verstand kan dat niet verstaan en ons natuurlijk oor kan dat niet horen, gelijk geschreven staat in **1 Cor. 2:9-10**. ***“Maar, gelijk geschreven staat: Wat geen oog heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God heeft bereid voor degenen, die Hem liefhebben. Want óns heeft God het geopenbaard door de Geest. Want de Geest onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten Gods”***.

Met andere woorden, wij moeten geestelijke ogen en oren krijgen, een geestelijk mens gaan worden en dat is alleen door de Geest van God mogelijk. Want hier wordt ons een diepte geopenbaard en een heerlijkheid, waar geen menselijk verstand bij kan: de heerlijkheid Gods. Het is alleen de Geest van God, die ons dat kan verklaren.

En daarom, zoals Jezus in Zijn vernedering voor de zondaar Zijn levensbloed uitgoot, opdat deze daardoor Zijn Leven zou krijgen, zo heeft nu de verhoogde Jezus voor Gods kinderen, Zijn Gemeente, de volheid van de Geest van de Vader uitgestort, opdat zij nu overvloedsleven zouden krijgen, Goddelijk leven, opdat zij kunnen verkeren bij de Vader.

Er is een wonderbare harmonie in de Schrift, want in **Ef. 2:17** zien wij, hoe de Tabernakel, de weg,

die God ons in Jezus gegeven heeft, wordt uitgeduid. **“En bij zijn komst heeft Hij vredeverkondigd aan u, die veraf waart, en vrede aan hen, die dichtbij waren”.**

Want zowel de Israëlieten als de heidenen legerden zich buiten de Tabernakel. Zij hadden beiden nog niet het leven met God. Alleen de Joden waren dichtbij, want deze legerden rondom de Tabernakel, drie stammen aan elke kant, maar de heidenen legerden zich buiten die kring.

En zo is het toch, want de Israëlieten hadden het Woord, de Profeten en de beloften, maar ook zij moesten nog wedergeboren worden. En nu komt Paulus zeggen: **“beiden, de Jood, die dichtbij was, en de heiden, die veraf was, hebben vrede gekregen, vrede, door het bloed van het kruis”.** Dit is de plaats van het Altaar in de Voorhof.

En nu zegt **vers 18 van Ef. 2** dat de Voorhof is nog niet het eigenlijke huis van de Vader, maar hier bij de Deur is de toegang pas tot het huis en alleen door die Deur komen wij onder één dak met de Vader. En zo zegt Paulus in **vers 18-19**. **“want door Hem hebben wij beiden in één Geest de toegang tot de Vader. Zo zijt gij dan geen vreemdelingen en bijwoners meer, maar medeburgers der heiligen en huisgenoten Gods”.**

Zolang men nog in de Voorhof vertoeft, is men nog bijwoner, al is men tot het kruis (altaar) en tot bekering gekomen. Maar zo gauw als wij door Hem de toegang van het Heiligdom binnengegaan zijn (en dat is door de Heilige Geest) zijn wij huisgenoten van God.

Is dat niet wonderbaar! God zelf zien wij echter nog niet, want het Voorhangsel zit er immers nog tussen. Maar toch verkeren wij reeds in Zijn huis, in Zijn Heiligdom door de Heilige Geest. Nog niet door aanschouwen, maar het is door het geloof, in de hope, maar toch zeer werkelijk.

Het is zo heerlijk, dat er staat **“huisgenoten Gods”**, want dat woord **“huisgenoten”** is taalkundig verwant aan genieten. Dat wil zeggen, als wij een huisgenoot van God zijn geworden, dan genieten wij de zegeningen van Gods huis, dan genieten wij de heerlijkheid van Gods huis, dan genieten wij de heerlijkheid van God Zelf.

Daarom is het Heiligdom wonderbaar om er in te verkeren. Waarom blijft men in zo'n geestelijke armoede zitten in de Voorhof, terwijl God ons toch zo'n rijkdom heeft gegeven in Jezus! Want uit onszelf zouden wij daar niet in mogen gaan, maar God heeft ons een Deur gegeven in Jezus, die de Toegang geworden is.

Niet uit onszelf zijn wij er toe bekwaam en waardig, maar omdat Jezus ons reinigt door Zijn bloed, reinigt door het badwater van het Woord, maakt Hij er ons toe bekwaam, als wij maar gehoorzaam zijn. Want het badwater van het Woord gaat ons pas reinigen, als wij het gebruiken, waartoe God het gegeven heeft. Met andere woorden, dat wij gaan doen, wat het zegt.

Als mensen zich door Jezus hebben laten reinigen, dan moet dat gezien worden, dat wil zeggen dat wij met Jezus verkeren en doen wat Hij zegt door Zijn Woord. Dan worden wij betere mensen en als dat niet gezien wordt, dan klopt er iets niet in ons Christelijk leven.

Wij gaan verder met de Deur van het Heiligdom, die de verhoogde Jezus is. Door Hem hebben wij toegang in één Geest tot de Vader. En nu komt misschien bij u de brandende vraag op: Hoe wordt ik gedoopt in de Heilige Geest? En hoe wordt ik vervuld met de Heilige Geest?

Dat is heel belangrijk. Het is echter heel eenvoudig. Het is alles door het geloof in Jezus. Hoe ontvangt een zondaar zijn redding? Alleen, als hij in het geloof op de gekruisigde Jezus ziet. De gekruisigde Jezus moet hem niet aangepreft worden en hij moet Hem niet met het verstand gaan zien, want dat geeft hem niets. Het moet voor hem een openbaring worden, dat hij Jezus ziet.

En dat bedoel ik niet letterlijk, maar dat is een visie uit het diepst van zijn ziel, dat hij ziet: Jezus stierf ook voor mij aan dat kruis, Hij werd daar voor mij doorstoken, voor mijn zonde betaalde Hij. En dan valt de zondelast van hem af, doordat hij schuldvergeving ontvangt. Dat geldt voor ons allen heel persoonlijk.

Wat gebeurt er daarna? Dan krijgt deze zondaar een ervaring, want hij krijgt vrede in zijn ziel en blijdschap in zijn hart. Nu zal die vrede en die blijdschap zich bij een ieder anders uiten. Ik heb velen gezien, die, toen zij als een zondaar neerknielden en op Jezus keken, dat zij in tranen uitbarsten en stil worden daarna, maar dat er een heerlijke glans op hun gezicht kwam. Zij konden niets zeggen, maar ervoeren die vrede.

Ik heb ook personen gezien, die opsprongen en begonnen te dansen en in hun handen te klappen. Beiden waren gered. Het gaat niet om die uitingen. Ieder ervaart dat anders. Er waren er, die direct vol vreugde werden, maar ook bij wie die vreugde langzaam steeds groter en dieper werd en tenslotte zich gingen uiten. Maar daarom was de beleving van beiden even echt, want zij zijn beiden gered, beiden gerechtvaardigd en beiden verzoend.

Hoe is het nu met de doop in de Heilige Geest, als een rechtvaardige een dorst heeft naar dat volle Leven van God? Jezus zegt, dat de zondaar met zijn zondeschuld en last moet komen: **“Komt allen tot Mij, die vermoeid en belast zijn”**. Maar **de rechtvaardige**, die de doop van de Geest wil ontvangen, die moet dorst hebben naar het Leven Gods. Dat is heel wat anders.

Die is niet tevreden er mee, dat hij nu verzoend en behouden is, maar hij zegt: *“Heer, ik wil gaan leven tot eer van Uw Naam. Ik wil Uw volheid hebben, ik wil vruchtbaar zijn, juist, omdat ik U liefheb en daarom wil ik Uw wil gaan doen”*.

Dan worden wij zoals een Hanna, de moeder van Samuël. Zij had een gelukkig huwelijk en hield veel van haar man en haar man nog meer van haar. Toch weende zij veel, want zij was onvruchtbaar. En dan zegt haar man: **“Hanna, ben ik niet beter dan tien zonen”**? Maar juist, omdat Hanna zoveel van haar man hield, wilde zij ook vruchtbaar voor hem zijn. Verstaat u dat? Dát was haar wenen. En God zag dit, en zo mocht zij moeder van Samuël worden.

Zo moet het ook met Gods kinderen zijn. Jezus zegt: **“Die dorst heeft, die kome tot Mij”**. Of zoals de Psalmist David het zegt: **“Mijn ziel dorst naar de levende God”**. Want er is meer. Juist, omdat ik mijn Heiland, die Zijn leven voor mij gaf, zo wonderbaar lief heb gekregen, wil ik niet langer onvruchtbaar voor Hem zijn.

“Die dorst heeft, die kome”, zegt Jezus. Alleen is dit komen anders, maar ook een komen. Want zoals de zondaar met zijn last bij Jezus komt tot het kruis, zo gaat de dorstige rechtvaardige, de gelovige, ook naar Jezus, maar nu naar de verheerlijkte Jezus.

Tot zover, volgende week gaan we hier mee verder.

Amen. De Heer Zegene u.